ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 211

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ προπληρωτέα·
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου . . Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις » 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . » 10

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Κ. Μετάλλας γνωστοποιεῖ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ φαρμακείου του ὅτι μετέφερε τοῦτο ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Ἀργυρίδου ἐν τῇ καὶ ὁ ἴδιος κατοικεῖ πρὸς εὐκολίαν τῶν καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς λαμβανόντων ἀνάγκην· εὐτρεπίσας δὲ καὶ πλουτίσας αὐτὸ διὰ νεωτέρων φαρμάκων καὶ διαφόρων ἀποθέτων, ἐφωδιάσθη ἐσχάτως καὶ δι' ἐλαίου τοῦ ὀνίσκου (μορουνολάδου) προσφάτου, ἐξ αὐτῆς τῆς Νορβηγίας (τῆς πηγῆς του), ὅπερ καὶ ἁπλοῦν καὶ ἡνωμένον μετὰ Ἰωδούχου σιδήρου ἐξοδεύει εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Φίλιππος Καστὰν κατήρτισε καὶ συνεπλήρωσεν ἐντελὲς φαρμακεῖον κάτωθι τῆς οἰκίας του, ἐν ᾧ δέχεται καὶ ἐκτελεῖ ἀκριβῶς καὶ ἀμέσως κατὰ πᾶσαν ὥραν, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν παρουσιαζομένην συνταγήν. Τὴν συγκαταβατικότητα τῶν φαρμάκων καὶ τὴν προθυμίαν καὶ ἀκρίβειαν μεθ' ὧν ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν δύναται νὰ γνωρίσῃ πᾶς ἐπισκέπτης τοῦ φαρμακείου του.

Σαποῦνι Τριπόλεως μυρωδάτον καὶ λίαν καλῆς ποιάτητος, εὑρίσκεται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Ἀναστασιάδου ἀντικρὺ τοῦ σιδηρουργείου τοῦ κ. Θεοδοσίου. Ὅσοι ἅπαξ μεταχειρισθῶσι τὸ σαπούνιον τοῦτο ἀδύνατον πλέον νὰ ἀγοράσωσιν ἄλλου εἴδους.

Ἡ ἐπιστασία τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμπανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρώνωνται αἱ συνδρομαὶ· καὶ ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί.—Ὅσοι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμων συνδρομητῶν μας δὲν λαμβάνουσι τακτικὰ τὰ φύλλον, παρακαλοῦνται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς ἡμᾶς.

Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου (ἀγορὰ Μπιλιάρδου) πωλοῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις διαφόρις ἐκκλησιαστικοῖς καὶ λοιποῖς τοῦ σχολείου βιβλίοις καὶ «Φιλολογικαὶ ἐπισκέψεις τῶν ἐν τῷ βίῳ τῶν νεωτέρων Κυπρίων μνημείων τῶν ἀ-χαίων» ὑπὸ Γ. Λουκᾶ.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ ΑΣ ΜΕΤΑΤΡΑΠΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

(συνέχεια καὶ τέλος).

Ὑπάρχει λοιπὸν θηριωδέστερον θηρίον διὰ τοὺς Κυπρίους ἀπὸ τὴν ἀκρίδα, ἥτις, ζῶσα μὲν κατατρώγει τὰ σπαρτά τινων, τεθνεῶσα δὲ ἐξαντλεῖ τὰς ἀποθήκας ὅλων, ἥτις ἐμφανὴς μὲν ἐρημόνει ὀλίγους ἀγρούς, ἀφανὴς δὲ καταστρέφει καὶ τὰς ἀμπέλους; ἥτις ὁρατὴ μὲν σαρώνει τὰ γεννήματά τινων, ἀόρατος δὲ τινάσσει τὰ βαλάντια ὅλων;

Τὸ ἥμισυ τῆς νήσου δὲν ἐφοβεῖτο τὴν ἀκρίδα ἐνόσῳ αὕτη ὑπῆρχε, ἐνῷ τώρα τὴν τρέμουν ὅλοι, διότι ὁ φόρος εἶνε γενικός. Ὑπεχρεώθησαν δηλαδὴ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου νὰ συνεισφέρωσι κατ' ἔτος καὶ ἐπὶ ἔτη καὶ αἰῶνας ἴσως, διὰ νὰ λυθῇ τὸ ἄλυτον πρόβλημα, νὰ κατορθωθῇ δηλαδή, ὥστε, οὐδὲ μία ἀκρὶς νὰ φανῇ πηδῶσα, διότι ἐνόσῳ φαίνεται ἔστω καὶ μία δρὰξ ἀκρίδων, αἱ δεκάδες χιλιάδωνλιρῶν πρέπει νὰ καταβάλλωνται.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι πρέπει μόνον τὸ ἥμισυ μέρος τῆς νήσου, τὸ ἀμέσως ζημιούμενον ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀκρίδος νὰ πληρόνῃ τὸν κατὰ τῆς ἀκρίδος φόρον· ἄπαγε τῆς τοιαύτης σκέψεως! διότι ὅταν τὸ ἓν ἥμισυ, τὸ εὐφορώτερον καταστρέφεται, συγκαταστρέφεται βεβαίως καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ, πλὴν ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ὁρμώμενοι ποιοῦμεν τὸν ἑξῆς συλλογισμόν:

Ποσὸν καταβαλλόμενον πρὸς ὠφέλειαν ἄλλου καλεῖται συνδρομή.

Ἀλλὰ, συνδρομὴ, ἐπιβαλλομένη καὶ εἰσπραττομένη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μετατρέπεται εἰς ὑποχρεωτικὸν φόρον.

Ἄρα, ἰδοὺ μία περίπτωσις, καθ' ἣν χάριν κοινωφελοῦς σκοποῦ, ἐπιβάλλεται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γενικὴ συνεισφορὰ, πρᾶγμα, ὅπερ ἡμεῖς ποθοῦμεν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ πρὸς κατόρθωσιν ἄλλων ἐπίσης κοινωφελῶν σκοπῶν καὶ ὅμως δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Εἷς τῶν ἀξιοτ. βουλευτῶν, ποθῶν εὐρυτέραν καὶ ἐντελεστέραν διάδοσιν τῆς ἐσπαργανωμένης εἰσέτι ἀγροτικῆς παιδείας, προὔτεινεν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως ἀγνοοῦμεν τοῦτο, ἵνα ἐπιβληθῇ μικρός τις φόρος ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὅστις ὑπὸ τῆς κυβερν. εἰσπραττόμενος, ὡς οἱ λοιποὶ φόροι, ν' ἀποτελῇ χωριστὸν κονδύλιον, ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς παιδείας διατεθειμένον καὶ ὅμως ἤκουσε τὸ στερεότυπον ἐκεῖνο, τὸ καὶ διὰ τὰ θρονικὰ εἰσοδήματα ριφθὲν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀρχιερέων, ὅτι «προαιρετικὰς συνδρομὰς δὲν δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ μετατρέψῃ εἰς ὑποχρεωτικάς».

Καὶ δὲν προὔκειτο διὰ τῆς προτάσεως ταύτης νὰ ἐπιβληθῇ νέος φόρος, ὄχι! Προὔκειτο μόνον νὰ κανονισθῇ διὰ νὰ εἰσπράττηται ἀναλόγως καὶ εὐκόλως τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον σήμερον καταβάλλουσιν οἱ χωρικοὶ πρὸς συντήρησιν τῶν σχολείων καὶ τὸ ὁποῖον δυσκολώτατα σήμερον καταβάλλεται καὶ δυσκολώτατα συντηροῦνται τὰ σχολεῖα, διότι ἄλλαι μὲν ἀποποιοῦνται νὰ δώσωσι τὴν συνδρομήν των, ἄλλοι δὲ, καίτοι εὔποροι, μίκριστον μόνον ποσὸν διαθέτουσιν ὑπὲρ τοῦ σχολείου καὶ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ δώσωσιν οὔτε 5 σελλίνια ὑπὲρ τοῦ σχολείου, ἀποσύρουσι τὰ τέκνα των καὶ τὰ ἔχουν νὰ βόσκωσι πρόβατα καὶ βόας.

Μάρτυρες εἰς τοῦτο οἱ πλεῖστοι τῶν διδασκάλων, οἵτινες χωρὶς ν' ἀναφερθῶσι, δυσκολώτατα λαμβάνουσι τοὺς μισθούς των· μάρτυς αὐτὸ τὸ ποσὸν τῶν παίδων, ὅπερ φοιτᾷ εἰς τὰ σχολεῖα τῶν χωρίων·—τὸ ἓν τρίτον μόλις τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν παίδων ἑκάστου χωρίου.—

Δὲν προὔκειτο λοιπὸν νὰ ἐπιβληθῇ νέος φόρος, ἀλλὰ νὰ κανονισθῇ καὶ νὰ στερεοποιηθῇ οὕτως εἰπεῖν, τὸ ὑπὸ τῶν χωρικῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας καταβαλλόμενον ποσὸν πλήν, «δὲν δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ μετατρέψῃ τὰς προαιρετικὰς συνδρομὰς εἰς ὑποχρεωτικάς». Τοιαύτη, ἡ παρομοία, ἡ ἀπάντησις ἣν λαμβάνομεν ὁσάκις πρὸς ἐπίτευξιν ἀγαθοῦ τινος σκοποῦ, μὴ κατανοουμένου ἐπαρκῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀπαιτήσωμεν τὴν σύμπραξιν καὶ τὴν συνεργασίαν τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς πλεῖστα πράγματα ὁ λαὸς βαίνῃ εἰς τὸν ὄλεθρόν του, ὡς ἐκ τῆς ἀμαθείας του, ὡς τις τυφλὸς, βαδίζων ἐν ἀγνοίᾳ του κατὰ κρημνοῦ· διακρίνεται ἡ ἐπικίνδυνος θέσις, ζητεῖται ἡ βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διάσωσιν του, ἐκείνη δὲ ἀπαντᾷ «δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἐμποδίσω διότι εἶνε ἐλεύθερος νὰ πράξῃ ὅ τι θέλει». Ἰδοὺ πότε καὶ εἰς ποίας περιστάσεις ἀφίνεται ἐλεύθερος ὁ λαός· ἰδοὺ διὰ τίνος μέτρου μετρεῖται εἰς ἡμᾶς ἡ λαοπόθητος ἐλευθερία, ἰδοὺ πότε ἀκούομεν νὰ ἠχῇ τὸ περιπόθητον ποῦπο ὄνομα, εἰς τρόπον ὥστε κατήντησε μισητὸν παρ' ἡμῖν.

Καὶ λοιπὸν, ὁ ἀπολιθωθεὶς πλέον φόρος τῆς ἀπολιθωθείσης ἀκρίδος, ἂς μετατραπῇ εἰς φόρον ὑπὲρ τῆς παιδείας. Καὶ μέρος τούτου ἂς δαπανᾶται πρὸς περισυλλογὴν τῆς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναφαινομένης δρακὸς τῆς ἀκρίδος καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἂς διατίθεται ὑπὲρ τῆς παιδείας. Οὐδεὶς θ' ἀντείπῃ, οὐδεὶς θὰ παραπονηθῇ, ἐὰν μάλιστα ἴδῃ

ὅτι καὶ Ἐπιτροπὴ ἁρμοδία ὁρισθήσεται πρὸς τελεσφορωτέραν χρῆσιν τοῦ πόσοῦ καὶ ἵνα ἀνάλογον δαπάνην ὑπέρ παντὸς ἀφορῶντας τὴν ἐπέκτασιν τῆς παιδείας ἐν παντὶ διαμερίσματι καὶ ἐν παντὶ χωρίῳ ἐνεργῇ.

Ἀφοῦ ἡ ἀκρὶς αὕτη καὶ τὸ ὄνομά της ἀκόμη ἐπὶ πολὺν ἤδη καιρὸν μᾶς βλάπτει ὑλικῶς, ἂς γείνῃ τοὐλάχιστον ἀφορμὴ νὰ ὠφεληθῶμεν ἠθικῶς. Δὲν πιστεύομεν νὰ φοβῆται τελεσφορωτέραν καταδίωξιν μετὰ τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξίν μας. Δὲν φοβεῖται νέους συντάκτας τοῦ «Ἕως πότε ἡ ξένη ἀκρίδα», διότι τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσι πλέον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—:(§):—

Τὴν αὐτὴν τακτικὴν ἀκολουθεῖ ὁ καιρός μας. Κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα μόλις ἔχομεν 2 ἡμέρας εὐηλίους. Τὰ σπαρτὰ ηὐξήθησαν τόσον εἰς τὰ πέριξ τῆς Λευκωσίας, ὥστε μερικοὶ φοβούμενοι μήπως οἱ βλαστοὶ κοπῶσι κατόπιν, τὰ κόπτουν πρὸς τροφὴν τῶν ζώων διὰ νὰ αὐξηθῶσι πάλιν οἱ λεγόμενοι ἀδελφοί. Ἡ χαρὰ τῶν γεωργῶν εἶνε τόση, ὥστε καθ' ἑκάστην ἡ μόνη των εὐχὴ εἶνε «καλὰ τέλη».

*
* *

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἡ ἐνταῦθα ἐσχάτως συστᾶσα Μασσονικὴ στοὰ «Ἅγιος Παῦλος» ὑπ' ἀρ. 2,277, δίδει χορὸν ἐν τῷ καταστήματι τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Ρωσσιδῶν.

*
* *

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὸ χωρίον Πισσούριον πρόκειται νὰ συστηθῇ ἀναγνωστήριον. Ἀξιέπαινοι οἱ ὑπὲρ τῆς συστάσεως τούτου ἐνεργοῦντες.

*
* *

Βασίλειός τις Δημητρίου ἐκ τοῦ χωρίου Ζωοπηγῆς ἠροτρία τὸν ἀγρόν του πλησίον τοῦ χωρίου Μαθυκολόνης, ἐνῷ δὲ ὑπέστρεφεν εἰς τὸ χωρίον πεζὸς, ἀκολουθούμενος ὄπισθεν ὑπὸ τοῦ ζώου του, τοῦ ὁποίου ἐκράτει τὸ σχοινὶ, αἴφνης, εἰς μέρος ἀπόκρημνον, ἐξαφνισθὲν τὸ ζῶον τὸν ἀνέσυρε διὰ τοῦ σχοινίου εἰς τρόπον ὥστε ἐρρίφθη ὁ ἄνθρωπος κατὰ τοῦ κρημνοῦ. Τὸ ἀκολουθοῦν τέκνον του ἐφώναξέ τινος, ἐκεῖ πλησίον ἀροτριῶντος νὰ ἔλθῃ νὰ ἐξετάσωσι τί ἔγεινεν ὁ πατήρ του. ἀλλ' ὅτε καταίβησαν εὗρον τὸν δυστυχῆ ἄπνουν.

*
* *

Τὸ θεωρεῖον τοῦ ἱπποδρομείου Λεμησσοῦ ἐκτίσθη ἐφέτος λιθόκτιστον εἰς θέσιν καταλληλοτέραν καὶ παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Γαρίλλη. Κτίστης τις ἐνῷ ἔκτιζεν ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐχρημνίσθη καὶ συνετρίψε τὴν χεῖρά του.

*
* *

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην θὰ γείνωσιν ἐνταῦθα αἱ συνήθεις κατ' ἔτος ἱπποδρομίαι, μίαν μόνην ἡμέραν.

*
* *

Ἀρκετὰ βλαμμένη φαίνεται ἡ μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λεμησσοῦ ταχυδρομικὴ ὁδὸς, ἢ ἀρκετὰ εὐγενὴς εἶνε ὁ ταχυδρόμος, διότι ὅσον ὀλίγαι βροχαὶ καὶ ἐὰν γείνωσι τὴν ἑσπέραν καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἔλθῃ τὸ ταχυδρομεῖον, ἐμποδίζεται τοῦτο μέχρι τῆς 12 ἢ τῆς 2 μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

*
* *

Κατὰ λάθος ἐγράφη ὅτι ἡ λέμβος τοῦ λιμεναρχείου ἐξήγαγε τῆς θαλάσσης τὸν πνιγέντα ἐκεῖνον περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν. Ὁ διενθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου κ. Χόαρ μετὰ τοῦ κ. Τζελεστίνου Περὼ, ὑποστρέφοντες ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἤκουσαν ἐξ ἄλλης λέμβου ὅτι ἄνθρωπος ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ προσδραμόντες εὗρον τοῦτον ἐν τῇ λέμβῳ τοῦ Ροδίου πλοίου μετὰ τοῦ πλοιάρχου, ἀμέσως δ' ὁ κ. Χόαρ, καίπερ εἰδὼς ὅτι ἦτο νεκρὸς πλέον ὁ ἄνθρωπος, ἔφερεν αὐτὸν μετὰ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὴν ἀποβάθραν καὶ παρέδωκε τῇ ἀστυνομίᾳ διὰ τὰ περαιτέρω.

*
* *

Τὰ ἰνδικὰ κάρυα κτείνουν τὰς ταινίας. Τὸ ἑπταετὲς παιδίον τοῦ γραμματέως τῶν μικτῶν δικαστηρίων Ἀλεξανδρείας, πάσχον ἀπὸ τριετίας ἐκ ταινίας, ἔφαγε κατὰ συμβουλὴν τοῦ κ. Παρίση, περιεχομένην εἰς τὰ «Αἰθιοπικά» του, τὰ τρία τέταρτα τῆς τροφῆς ἑνὸς ἰνδικοῦ καρύου, ἔπιε καὶ τὸν ζωμόν του καὶ μετ' ὀλίγον ἠσθάνθη βορβορυγμούς· διὰ χλιαροῦ δὲ κλύσματος διευκολυνθείσης τῆς ἐξόδου τῆς ταινίας, ἔπεσεν αὕτη ὡς σωρὸς, τὸ δὲ παιδίον ἔχει ἤδη κάλλιστα, ἀνακτῆσαν καὶ τὸ χρῶμά του.

*
* *

Δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι κατὰ τὰ ἀλεξανδρειανὰ φύλλα, πόϊος ἔχει εἰς χεῖράς του τὸν κερδήσαντα τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Χρ. Φ. Λανίτη ἀριθμὸν 1841.

*
* *

Ὡς διὰ τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου ἰσολογισμοῦ τοῦ δημαρχείου Λεμησσοῦ καταφαίνεται, τὸ χρέος τούτου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 89 συνίσταται ἐκ λιρῶν 770. Θὰ ἠλαττοῦτο σπουδαίως ἐὰν δὲν ἐγένετο ἡ ἀναγκαία διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σφαγείου δαπάνη.

*
* *

Ἡ κ. Χριστίνη Α. Βέρα δίδει μαθήματα χοροῦ εἰς νεάνιδας ἀντὶ 5 μόνον σελλινίων κατὰ μῆνα δὶς τῆς ἑβδομάδος, κατὰ πᾶσαν Δευτέραν καὶ Πέμπτην μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μιχαὴλ Ψάλτου.

Αἱ βουλόμεναι θὰ μείνωσι κατὰ πάντα εὐχαριστημέναι.

*
* *

Μεταξύ τινων ἄλλων ἐπουσιωδῶν νομοσχεδίων, ἅτινα θὰ παρατεθῶσιν ἐφέτος ὡς ὁρεκτικὰ φαγητὰ τοῖς ἀξιοτ. βουλευταῖς μας εἶνε ὡς ἐπιδόρπιον πάλιν καὶ τὸ «περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος».

*
* *

Τελουμένων τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 22 Ἰανουαρίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μελλονύμφου περὶ τὴν 3ην ὥραν μ.μ. τῶν γάμων τῆς δεσποσύνης

ΜΑΡΙΤΣΑΣ Χ. ΒΟΥΡΑ
καὶ
ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΡΟΤΣΙΔΟΥ,

προσκαλοῦνται πάντες οἱ συγγενεῖς και φίλοι νὰ τιμήσωσιν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀξιοτίμου παρουσίας των.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Λεμησσῷ 19 Ἰανουαρίου 89.

Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ Δημαρχείου Λεμησσοῦ τῆς ληξάσης τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888 ἑξαμηνίας.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

Σφαγεῖον	Λίρ.	327.	0.	0.	
Ενοίκια	»	187.	9.	6	3)4.
Χαρτάτικα	»	66.	3.	1	1)2.
Φόρος νεροῦ	»	43.	4.	0.	
Πρόστιμα	»	5.	16.	2	1)2.
Συμβόλαια	»	2.	11.	3.	
Δημοτ. φόροι	»	164.	19.	1.	
Νοσηλεῖαι	»	23.	1.	4	1)2.
Ρουσουμάτη	»	211.	9.	3	1)2.
Ἀποθ. πετρελαίου	»	94.	1.	0.	
Διάφορα	»	30.	8.	0.	
	»	1156.	3.	4	3)4.
Εἰς Ἐξίσωσιν	»	770.	0.	0.	
	Λίραι	1926.	3.	4	3)4.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.

Ἀπὸ ἐξίσωσιν 1ης Ἰουλ. 88 ὑπόλοιπον λίρ. 793. 5. 2.

Μισθοὶ	Λίρ.	258.	6.	0.	
Νοσοκομεῖον	»	165.	8.	7	1)2.
Δημόσ. ἔργα	»	97.	19.	2	1)4.
Καθαριότης	»	165.	7.	4	1)2.
Ενοίκια καὶ φόρος	»	64.	6.	7.	
Φωταγώγησις	»	45.	13.	1	1)2.
Ἐπιχορ. πτωχῶν καὶ ἐκθέτων		84.	9.	5.	
Ρουσουμάτι	»	49.	8.	0.	
Διάφορα	»	21.	3.	4.	
Ἐπιχορήγ. Μαίας	»	10.	0.	0.	
Κατασκευὴ σφαγείου	»	146.	10.	0.	
Τόκους χρέους ἓξ μῆνας	»	24.	5.	7.	
		1926.	3.	4	3)4.
Ὑπόλοιπον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 89.	Λίρ.	770.	0.	0.	

(Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος).

Συνεπείᾳ ἐνσκήψεως εὐφλογίας, ἐν Βόλῳ τῆς Θεσσαλίας, πᾶν ἐκεῖθεν προερχόμενον πλοῖον πρὶν ἢ ἐλευθεροκοινωνήσῃ θὰ ὑποβάλλεται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ ἰατρικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ ἢ ὑποπτευθῇ κροῦσμα εὐφλογίας θὰ πέμπεται τοῦτο εἰς Λάρνακα διὰ νὰ ὑποστῇ ἐκεῖ τὴν ἀπαιτουμένην κάθαρσιν.

—Ὡρίσθησαν διὰ νὰ ἐκτελῶσι καθήκοντα δημοτικῶν συμβούλων ἐν τῇ Πόλει Χρυσοχοῦς (Πάφου) οἱ ἑξῆς: Ἀχμὲτ Ἀζὶζ ἐφένδης, Χασὰν ἀγᾶς Φελλὰχ Ὄγλου καὶ ὁ κ. Χριστοδ. Χ. Πογιατζῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρώτου.

—Αἱ κινηταὶ ἑορταὶ τοῦ 1889 τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς Ἐκκλησίας καθ' ἃς ἀργοῦν τὰ γραφεῖα εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι: Μεγάλη Παρασκευὴ (7[19 Ἀπριλίου) καὶ Δευτέρα τῆς Διακαινισίμου (10]22 Ἀπριλίου). Μωαμεθανικαὶ δὲ αἱ ἑξῆς: Τὸ Ραμαζὰν Βαϊρὰμ περὶ τὴν 18]30 Μαΐου καὶ τὸ Κουρπὰν Βαϊρὰμ περὶ τὴν 25 (Ἰουνίου) 7 Αὐγούστου.—Ἡ ἡμέρα τῆς τελετῆς τῶν Γενεθλίων τῆς Α. Μεγαλειότητος ὁρισθήσεται κατόπιν.

—Τρεῖς κάτοικοι Λεμησσοῦ, διότι ὑπέγραψαν ἀποδείξεις διὰ

ποσὰ ὑπερβαίνοντα τὴν μίαν λίραν χωρὶς νὰ βάλωσι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον χαρτόσημον, κατεδικάσθησαν ἐσχάτως εἰς πρόστιμον οἱ μὲν δύο ἐκ μιᾶς λίρας ὁ δὲ ἄλλος ἐκ τριῶν.

—o—

Φίλη «Σάλπιγξ».

Ἐὰν διά τινος τρόπου κατωρθώσητε ὥστε κανὲν μέλος τοῦ Δημαρχείου μας νὰ διαβῇ διὰ τῆς ὁδοῦ «Ἁγίου Ἀθανασίου», θὰ σᾶς εὐγνωμονῶσιν ὅλοι οἱ διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης διαβαίνοντες, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι σπουδαία φροντὶς θὰ ληφθῇ περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης. Αἵματα σφαζομένων χοίρων, ἀκαθαρσίαι οἰκιῶν, ριπτόμεναι ἔξω, κυρίως ἐν μιᾷ πλαγίᾳ ὁδῷ, καταντῶσιν ἀδύνατον τὴν διάβασιν παντὸς ἔχοντος ρίνα ἢ ὄσφρησιν χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ μεγάλην ἐντός του ἀνασάτωσιν.

Λεμησσῷ.

*

—o—

Ἐκ Βαρωσίων.—Χθὲς (18) περὶ τὴν 9 μ. μ. ὥραν ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ παρθεναγωγείου, λίαν φιλοκάλως στολισθείσῃ διὰ ποικιλοχρόων σημαιῶν καὶ ὑπὸ πολλῶν φώτων φωτιζομένῃ, ἤρξατο ὁ ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων δοθεὶς εὐεργετικὸς χορός, διαρκέσας μέχρι τῆς τρίτης ὥρας τῆς πρωΐας. Ἐν ἑτέρᾳ αἰθούσῃ ἐκειντο διάφορα γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικὰ ποτά. Ἡ φιλοτιμία μεθ' ἧς ἐσπευσαν πάντες, καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων οἱ πλεῖστοι καὶ οἱ ἀνώτεροι τῶν ἐνταῦθα Ἄγγλων κυβερνητικῶν, μαρτυρεῖ τὰ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων εὐγενῆ αἰσθήματά των. Τὸ ἐκ τῶν εἰσιτηρίων, ποτῶν καὶ γλυκισμάτων εἰσπραχθὲν ποσὸν, ἀνῆλθε μέχρις 20 ἀγγλικῶν λιρῶν ἐξ ὧν καθαραὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν σχολείων εἰσῆλθον περὶ τὰς 16 λίρας. Μέγας ἔπαινος ὀφείλεται τοῖς ἀναλαβοῦσι τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

—o—

Ἐκ Καρπασίου.—

Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς 27 Δεκ. μέχρι τῆς 11 Ἰανουαρ. (ἔ. π.) ἐδόθη καιρὸς τοῖς ἐνταῦθα γεωργοῖς καὶ συνεπλήρωσαν τὴν σπορὰν των. Εὐχόμεθα νὰ μὴ μᾶς βλάψῃ ἡ πολυομβρία καθ' ἧς ἤρξαντο παράπονά τινα.—Κατὰ 50 τοῖς ο]ο ἐφέτος ἐσπάρησαν περισσότερα παρ' ὅσα ἐσπάρησαν κατὰ τὰ 2 τελευταῖα ἔτη.—Ἐλπίζομεν ἐὰν ὁ καιρὸς φανῇ εὐνοϊκὸς μέχρι τέλους νὰ τινάξωσιν οἱ δυστυχεῖς γεωργοὶ τῶν μερῶν τούτων ἀπὸ τῆς ράχεως των μέγα μέρος τοῦ φορτίου.

Τὸ τμῆμα τοῦ μηχανικοῦ καλῶς ποιῆσαν, ὡς ὑπεδείκνυομεν, ἔπεμψεν ἐνταῦθα ἐσχάτως τὸν ἔμπειρον κ. Δ. Καυθόπουλον ἵνα ἐξετάσῃ ὁποίας βλάβας ὑπέστη ἡ δημοσία ὁδός. Περιελθὼν οὗτος καὶ ἐξακριβώσας αὐτὰς ἔπεμψεν ἔκθεσιν, ἐλπίζομεν δ' ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ πρὸς διόρθωσιν διὰ νὰ μὴ χάσωμεν «τὸν μαῦρον διὰ τὰ γεμενιά», διότι ὡς πληροφοροῦμαι ἀρκοῦν μόλις 100 λίραι διὰ νὰ διορθωθῇ· ἐὰν δὲ δὲν ἐξοδευθῶσιν αὐταὶ ἤδη, κατόπιν ἄλλων βροχῶν δὲν θ' ἀρκέσωσιν οὐδὲ 300 λίραι καὶ τότε «τὸ σχοινί μας ἂν δὲν ἔφθασε μονὸν θὰ φθάσῃ διπλόν».

Καὶ πάλιν ἀστυνομικὸν ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν Μεχμὲτ τζαοὺς περιέρχεται τὴν ἐπαρχίαν μας ζητοῦν τὸν ἐκ τῶν φυλακῶν Λευκωσίας δραπετεύσαντα περιβόητον Φελλὰχ Ὀγλουν. (Σ. Σ. Κατὰ τὴν «Φωνὴν» συνελήφθη ἤδη οὗτος) Εἰς τὸ χωρίον Γαληνόπορνην ἡ ἐν λόγῳ ἀστυνομία συνέλαβεν ἐκεῖ ἕνα ὀθωμανὸν ἀπὸ Καζάφανι διὰ Φελλὰχ Ὀγλοῦν. Τοὐλάχιστον ἂς τὸν διέκρινον ἀπὸ τὸ χρῶμα. Ὥστε εἶνε φόβος μήπως συλληφθῶμεν διὰ Φελλὰχ Ὀγλοῦδες.

Μεταξὺ τῶν κατοίκων Αἰγιαλούσης καὶ τοῦ ἐνταῦθα Μοναστηρίου τοῦ Σινᾶ Ἐλεούσης, ἀνεφύησαν σπουδαῖαι διαφοραὶ περί τινων χωραφίων εὑρισκομένων εἰς θέσιν Σελεηάρ. Ὁ πάτερ Εὐγένιος, Οἰκονόμος τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σινᾶ ἐν Καΐρῳ ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ ἐπισκεφθεὶς τὸ Μοναστήριον καὶ ἀκροασθεὶς τῶν παραπόνων τῶν Αἰγιαλουσιτῶν μετὰ πολλῆς ὄντως εὐγενείας εἶπεν ὅτι θὰ γράψῃ εἰς τὴν κεντρικὴν τοῦ Μοναστηρίου ἀρχὴν καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ ἐξομαλίσεως τοῦ ζητήματος ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων των.

Ἔτυχον τὴν πρώτην τοῦ ἔτους εἰς Ριζοκάρπασον καὶ ἐκεῖ ὡς καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἐπαρχίᾳ εὗρον μετ' ἐνδομύχου χαρᾶς ἀκμαῖον τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἁγ. Οἰκονόμου τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου τελεσθεῖσαν λειτουργίαν τῆς πρωτοχρονιᾶς ἐμνημόνευσεν οὗτος μεγαλοφώνως καὶ ἐν καταδήλῳ συγκινήσει τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ λαοφιλεστάτου βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου, τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσσης Ὄλγας, τοῦ σεπτοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου, παντὸς τοῦ παλατίου κ.λ. Μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν μοῦ ἐμποιεῖ τὸ ἑξῆς: ὁσάκις καὶ ὅπου γείνῃ λόγος περὶ τῆς μνηστῆς τοῦ διαδόχου, Σοφίας, μόνον διὰ τῶν λέξεων «ν ύ μ φ η μ α ς» γίνεται. Χ.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ.

25. Ἰανουαρ. Ὀθωμανικὸν Βρίκιον Κρητικὸν «Κιοὺλ Παχρὴ» κενόν.—1. Φεβρ. «Ἑλλήνη» ἐκ Πὸρτ-Σάϊτ μὲ 264 κενὰ βαρέλ. Γαλέττα κατεύθυνσιν.—1. Τρυχαντῆρα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν «Παρασκευὴ» ἐκ Σύμης μὲ 213 κενὰ βαρέλ. καὶ 93 διάφορα.—2. «Θεολόγος» Λεμησσία Γολέττα ἐξ Ἀλεξ μὲ κενὰ βαρέλ. καὶ διάφορα. Πλοίαρχος Ἀνδρέας Λαμπῆς.—

ΑΠΟΠΛΟΙ.

27. Ἰανουάρ. «Ἁγία Ἄννα» διὰ Πὸρτ-Σάϊτ μὲ οἴνους.— 27. «Ἐμπορικὴ» Σκοῦνα Λεμησσία μὲ οἰνοπνεύματα δι' Ἀλεξάνδρειαν. —27. «Ἅγιος Νικόλαος» Σκοῦνα Λεμησσία μὲ οἰνοπνεύματα δι' Ἀλεξάνρειαν.— 30. Ἰταλικὸν Μπάρκον «Ασυίτζη» δι' ἀγγλίαν μὲ 2193 χαλεπικὰ καντάρια χαρούπια.—30. Σκοῦνα Λεμησσία «Φιλανθρωπία» μὲ οἴνους καὶ χαρούπια δι' Ἀλεξάνδρειαν.—1. Φεβρ. Κρητικὸν Βρίκιον «Κιοὺλ Παχρὴ» κενὸν δι' Ἀμμόχωστον πρὸς φόρτωσιν λίθων διὰ Πὸρτ-Σάϊτ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδῖνον 4.— Ἐπισέλλουσι τῇ «Σημαίᾳ» ἐκ Σοφίας, ὅτι ἡ μεταξὺ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων διαφορὰ εἶνε σπουδαιοτάτη. Οἱ χωροφύλακες ἐκακομεταχειρίσθησαν τοὺς ἐπισκόπους. Τὸ ἀγγλικὸν φύλλον προσίθησιν, ὅτι ὁ Σταμπούλωφ δυσκόλως θέλει σώσει τὸν ἡγεμόνα, ἂν πεισθῶσι τὰ βουλγαρικὰ πλήθη, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος θρησκεία ἀπειλεῖται.

Κων]πολις 6.—Συνεπείᾳ διαβημάτων, γενομένων παρὰ τοῦ κ. Κουντουριώτη, αἱ ἐφημερίδες «Ρωμηὸς», «Πρωΐα», «Ὥρα», «Ἐφημερὶς» «Νέα Ἐφημερὶς», «Παλιγγενεσία», «Ἀκρόπολις», «Ἡμέρα» ἐπετράπη νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν Τουρκίᾳ.

Λὰ Χαὴ 11.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Ὁλλανδίας εἶνε καλλίτερα.

Ἀθῆναι 13.—Ὁ Σουλτάνος ἀπένειμε τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ Ὀσμανιὲ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς βουλῆς κ. Α. Αὐγερινὸν καὶ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Δραγούμην.

Παρίσιοι, 16.— Τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως βεβαιοῖ, ὅτι ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ κατάσασις εἶνε τεταραγμένη. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ ρωσσικὴ ἐπιρροὴ προοδεύουσι.

Παρίσιοι, 16.—Αἱ ἐκ Βουλγαρίας εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν ὅτι τὰ πράγματα εἶναι τεταραγμένα. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ρωσσικῆς δυνάμεως γίνονται ἰσχυρότεροι.

Ν. Ὑόρκη, 16.—Ὁ Πρόεδρος κ. Κλέβελαν ἐν τῷ Διαγγέλματι αὐτοῦ πρὸς τὴν γερουσίαν θεωρεῖ ὡς ὕποπτον τὴν διαγωγὴν τῆς Γερμανίας ἥτις θέλει νὰ ἐπικρατῇ ἐν Σαμόᾳ· ἀλλὰ προσθέτει ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἀντισταθῶσι.

Βρυξέλλαι, 16.—Ἐπιστολὴ τοῦ Στάνλεϋ ἐκ τῆς Μπόμας ἡμερ. 17 πρέχοντος ἐλήφθη ἐνταῦθα. Ὁ Στάνλεϋ ἀφῆκε τὸν Ἐμὶν ἐπὶ τῆς λίμνης Νυάνζα πρὸ 82 ἡμερῶν μετὰ 200 ἀνδρῶν τοῦ Ἐμὶν πάντων ἐν καλῇ ὑγείᾳ. Εἶχε συσχήσῃ εἰς τὸν Ἐμὶν νὰ μείνῃ ἥσυχος ἐπί τινας μῆνας ὅπως δώσῃ καιρὸν εἰς τὸν Στάνλεϋ ν' ἀπέλθῃ καὶ λάβῃ τοὺς ἄνδρας καὶ τὸ τρόφιμα ἐν Ὑαμπούγκο. Ὁ Στάνλεϋ ἐσκόπει ν' ἀπέλθῃ ἐκ Ὑαμπούγκας τῇ 28 Αὐγούστου.

Βερολῖνον, 16.—Συζητήσεις περὶ τῶν ἀποικιακῶν πραγμάτων γίνονται ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ κοινοβουλίῳ. Οἱ φιλελεύθεροι προσέβαλον τὴν ἀποικιακὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ καὶ ἐν Ζανζιβάρ.

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀπεκρίθη ἐντόνως ἀλλὰ χωρὶς νὰ θίγῃ εἰς τὸ κῦριον ζήτημα τοῦ Ζανζιβάρι ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἐκθέσῃ αὐτὸ μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς.

Βάσιγκτων, 16.— Τὸ διάγγελμα τοῦ Προέδρου Κλέβελαν λέγει ὅτι αἱ προτάσεις τῆς Γερμανίας ν' ἀποκατασήσῃ τὴν τάξιν ἐν Σαμόᾳ σκοπεῖ τὴν ἀνίδρυσιν τῆς ὑπεροχῆς τῆς Γερμανίας, ὅπερ δὲν ἐγκρίνουσιν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ὅπερ δὲν εἶνε σύμφωνον πρὸς τὰς προηγουμένας συμβάσεις.

Ἡ ἐνέργεια καὶ αἱ πρόσφατοι μάχαι τῆς Γερμανίας ἐγείρουσιν ὑπόνοιαν ὅτι ἡ δύναμις αὕτη δὲν ἀρκεῖται εἰς οὐδετέραν σάσιν.

—Ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς ἐπὶ τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἑταιρίας εὑρίσκεται εἰς ἥκιστα εὐχάριστον θέσιν. Ἡ διώρυξ ἔπρεπε νὰ ἦνε συντετελεσμένη ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ διὰ δαπάνης 30 ἑκατομμ. φράγκων, ἐνῷ μόλις θὰ περαιωθῇ τὸ 1891 διὰ διπλασίας δαπάνης ἤτοι 60 ἑκατομμ. Τὸ μῆκος τῆς διώρυγος εἶνε μέτρα 6352 καὶ προϋπελογίσθη ὅτι θὰ ἐξεχωματίζοντο καὶ θὰ ἐσκάπτοντο 8 ἑκατομμ. μόνον μέτρα γῆς, ἀλλ' ἡ φύσις τοῦ ἀπαντηθέντος ἐδάφους ἀπαιτεῖ ἤδη πλείονα ἐργασίαν καὶ ἐχωμάτωσιν 10 ἑκατομμ. μέτρων γῆς, ὡς καὶ τὴν κερεοποίησιν τῶν πλευρῶν διὰ ἐπικλινοῦς τοιχοκατασκευῆς.

Λονδῖνον, 16.—Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ Πάρνελ, ὁ Δελάνεϋ κατέσησε γνωσὴν συνομωσίαν τινὰ τῶν «Ἀηττήτων» ὅπως δολοφονήσωσι τὸν Λόρδον Σπένσερ καὶ τὸν κ. Βύρν. Τῆς συνωμοσίας μετεῖχον καὶ ἄλλοι ὀπαδοὶ τοῦ Συνδέσμου.

Βερολῖνον, 16.—Τὸ κατηγορητήριον τοῦ μυστικοσυμβούλου κ. Γκέφκεν λέγει ἅτι, ἡ δημοσίευσις τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Αὐτοκράτορος Φρει-

δερίκου ἐσκόπει νὰ παραβλάψῃ τὰς σχέσεις τῆς Βερμανίας πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰς τῆς Ρωσίας πρὸς τὰ μεσημβρινὰ κράτη τῆς Γερμανίας. Κατηγορεῖ τὸν κ. Γκέφκεν ὡς πειραθέντα ν' ἀνατρέψῃ τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ καὶ δίδων λεπτομερείας περὶ τῆς φιλίας μεταξὺ τοῦ ἀποβιώσαντος αὐτοκράτορος καὶ τοῦ Γκέφκεν, ὅσις ἐσχεδίασε τὰ διατάγματα τῆς ἀναβάσεως τῆς Α. Μ. τοῦ ἀποβιώσαντος Αὐτοκράτορος εἰς τὸν θρόνον. Τὸ κατηγορητήριον ποιεῖ ὑπαινιγμὸν ὅτι ὁ Σὶρ Μόριερ ἦτο ἐμπεπιστευμένος τοῦ κ. Γκέφκεν.

Ζανζιβὰρ, 17.—Οἱ Ἄραβες τοῦ Ζανζιβὰρ κατέσρεψαν τὰ ἱδρύματα τῶν γερμανῶν ἱεραποστόλων ἐν τῷ καθμῷ τοῦ Τόγκου, τὴν Κυριακὴν καὶ ἔσφαξαν ὀκτὼ ἱεραποστόλους.

Βερολῖνον, 17.—Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης κ. Φρειδβεργ ὁ ἐξ ἀπορρήτων τοῦ Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου ἔδωκε τὴν παραίτησίν του, διότι τὸ ὄνομά του εὑρίσκετο ἐν ταῖς ἐπισολαῖς τοῦ Γκέφκεν.

Ζανζιβὰρ, 17.— Οἱ Ἄραβες ἔσφαξαν ὀκτὼ γερμανοὺς ἱεραποστόλους ἐν Τόγκω.

Λονδῖνον, 18.— Ὁ κ. Οὐίλσων γλαδσωνικὸς ἐνίκησε τὸν κ. Τζὼν Πέντερ ἐνωτικὸν ἐν Γκοβὰν διὰ πλειονοψηφίας 1,070 ψήφων, ἀντικαθιζῶν τὸν κ. Πὴρς συντηρητικόν.

—Ὁ ταγματάρχης Κλὼδ Μακδόναλδ διωρίσθη ἰδιαίτερος Ἀρμοστὴς ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Γερμανοῦ Ἀρμοσοῦ ἐν τῇ ἀνακρίσει περὶ τῶν διαφορῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐπὶ τοῦ Νίγρου.

Βερολῖνον, 18.—Ὁ πρίγκηψ Βίσμαν ἐζήτησεν δύο ἑκατομμύρια μαρκῶν, ὅπως παράσχῃ τῷ κ. Βίσμαν, ὡς αὐτοκρατορικῷ ἐπιτρόπῳ τὰ μέσα νὰ προσατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Γερμανίας ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ.

Ζανζιβὰρ, 18.—Τέσσαρες γερμανοὶ ἱεραπόσολοι μόνον ἐσφάγησαν ἐν Τόγκω. Τρεῖς ἄλλοι κρατοῦνται αἰχμάλωτοι.

Βερολῖνον, 18.— Ὁ κ. Βίσμαρκ ὑπολογίζει εἰς δύο ἑκατομμύρια τὴν δαπάνην τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὰς ἐν Ζανζιβὰρ ἐργασίας.

Ν. Ὑόρκη, 20.—Τὸ ταχυδρομεῖον τῆς 5 Ἰανουαρίου τὸ κομισθὲν εἰς Σὰν Φραντζίσκο φέρει τὴν εἴδησιν ὅτι τὰ πράγματα ἐν τῇ νήσῳ εἶνε σοβαρά. Οἱ Γερμανοὶ ἔκαυσαν οἰκίας καὶ σημαίας ἀμερικανικὰς καὶ ἠχμαλώτευσαν πολλοὺς Ἀμερικανούς. Τὸ γερμανικὸν πλήρωμα ἐπυροβόλησε τὸν πλοίαρχον καὶ ἀξιωματικὸν πολεμικοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου

Σουάκιμ, 20.— Προσκυνηταὶ ἀρηγόνται, ὅτι ἐν Σουδὰν πιστεύεται ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Ἐμὶν ἐνίκησαν τοὺς μαγδιστὰς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ Νείλου. Μαρτυροῦσι τὴν γενικὴν ἀποτυχίαν τοῦ Μάχδι.

Βάσιγκτων, 20.—Ὁ κ. Βογιλρὸ εἰδοποιήθη ὅτι ἐν Σαμόᾳ συλληφθέντες Ἀμερικανοὶ ἀπελύθησαν.

Παρίσιοι, 21.— Ἐπιτείνεται ἡ φήμη ὅτι θ' ἀνακληθῇ ἡ ἐξορία τοῦ Ὠμάλ.

Παρίσιοι, 21.— Εἷς ἀξιωματικὸς καὶ δώδεκα γάλλοι στρατιῶται ἐφονεύθησαν ὑπὸ ἀνταρτῶν τοῦ Τογκίνου.

Μασσάβα, 21.—Ἡ αὐτοκαλουμένη θρησκευτικὴ τῶν Ρώσσων Ἀποσολὴ, συγκειμένη ἐκ διακοσίων κοζάκων ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐλευθέρου κοζάκου Ἀρτζινὼφ ἀπέβη εἰς Ταδγιώραν. Τὰ ἀγγλικὰ καὶ ἰταλικὰ σκάφη ἐπετήρησάν αὐτήν.

Σίδνεϋ, 21.—Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ ἀφικόμενοι τῇ 20 τρέχοντος εἰς Ἄουκλαν ἀρνοῦνται τὰς τελευταίας εἰδήσεις τὰς κομισθείσας ἐκ Σαμόας διὰ τοῦ φακέλλου τοῦ Σὰν Φραντζίσκου.

Παρίσιοι, 21.—Ἐκ Τογκίνου ἀγγέλλεται ὅτι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα μετὰ σφοδροτάτην μάχην κατέλαβον τὸ Σομάϊ ὅπερ ἦτο καταφύγιον τῶν πειρατῶν. Ἀπώλεσαν δεκατρεῖς ἄνδρας φονευθέντας. Ἐξακολουθοῦσι τὴν καταδίωξιν τῶν πειρατῶν.

Λονδῖνον, 21.—Ὁ κ. Σῆλμ συνελήφθη ἐν Γλασκώδῃ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῶν κακουργημάτων.

Ρώμη, 21.—Ἐν μεγάλῳ συλλαλητηρίῳ γενομένῳ ἐν Νεαπόλει χθὲς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἐξεφράσθη μομφὴ κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Κρίσπη.

Ἡ ἀκόλουθος περὶ Τύχης πραγματεία ἐσάλη ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν παρὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Πολυβίου Χ. Μοδινοῦ, φοιτητοῦ τῆς ἰατρικῆς, ἣν καταχωρίζομεν ὡς ἔχει ὡς πρὸς τὸν τονισμὸν, ἀκολουθοῦντος τοῦ συντάκτου τὸ σύσημα τοῦ κ. Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση.

Φίλε Συντάκτα!

Ἐκ τοῦ κατακλύζοντος τας Ἀθήνας κατα τας ἡμέρας ταύτας περι το χαρτοπαίγνιον πάθους και τῶν αναφορικῶς τοῦ κέρδους η τῆς ζημίας ἑκάστου εκφραζομένων φράσεων παρορμηθεις επιστέλλω ὑμῖν την κάτωθι διατριβήν μου.

Ενίοτε παρα τῷ λαῷ απαντᾷ τις τοιούτου εἴδους γνώμας και θεωρίας, ἃς επιπολαίως μεν εξεταζων ὁμοιομόρφους θέλει εκλάβει, εαν ὁ ὅμως εμβαθύνῃ εν αυταῖς θέλει εὕρει ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ περι τοῦ αυτοῦ αντικειμένου γνῶμαι ουχι μίαν ἔχουσι την αρχην, ουδ' εκ τῆς αυτῆς ὁρμῶνται αφετηρίας, αλλ' αλλη εξ ἄλλης προερχομένη συνεπτύχθησαν βαθμηδον εις μίαν κοινωνικὴν γενικὴν λέξιν ἣν παλιν ἕκαστος κατα την κοινωνικην εν μέρει ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ὑπο ἰδίαν διατυποῖ θεωρίαν. Εις ἐν των τοιούτων παραδειγμάτων αληθῶς ὑπάγεται και ἡ Τύχη, περι ἧς ἕκαστος απο τοῦ κατωτάτου κοινωνικοῦ στρώματος μέχρι τοῦ ἀνωτάτου και απο τῶν ελαχιστον παιδείας ἀψαμένων μέχρις αυτῶν τῶν λογίων ἰδια φρονεῖ.

Ἡ Τύχη παρα τοῖς αρχαίοις Ἕλλησιν ὑπήγετο εις την τάξιν τῶν προσωποποιήσεων εκείνων, αἵτινες ἀπετέλουν την τεταρτην τῶν θεῶν τάξιν και μεθ' ὧν συγκατελέγοντο ἡ Ἔρις, ὁ Φόβος κλ. Λατρευομένη εν πολλαῖς τῆς Ἑλλάδος πόλεσι και ἰδίως εν τῇ ερατεινῇ Σμύρνῃ, ὅπου δια το μεταβλητον αὐτῆς εικονίζετο φέρουσα σφαῖραν, ὑπο τινας επόψεις τάττεται ταῖς Μοίραις, διαφέρουσα τούτων ουσιωδῶς ὅτι αὗται ἀποκλειστικῶς ἐχρησίμευον ἵνα προσδιορίζωσιν ἑκάστῳ ανθρώπῳ το μέλλον αυτοῦ. Ἡ Fortuna τῶν Ρωμαίων, ἥτις εἴχε τας αυτας, ἃς ἡ παρ' Ἕλλησι τύχη ιδιότητας απελάμβανε παρα τούτοις πλειοτέρας λατρείας και πλείονες ἔθυον επι τοῦ βωμοῦ αυτῆς.

Παρ' Ὁμήρῳ και Ἡσιόδῳ ἡ σχέσις τῆς Μοίρας δεν καθορίζεται σαφῶς, καθ ὅσον θεωρεῖται μεν αὕτη αναγκαία και ἀφευκτος δεν ἐχει ὅμως την ἔννοιαν τῆς απολύτου εἱμαρμένης, ὁ δε Ὀλύμπιος Ζευς εν τοῖς Ὁμηρικοῖς ἔπεσι φαίνεται οτε μεν θύνων τῆς τύχης τῶν ανθρώπων, ὁτε δε εκ παραλλήλου προς ταύτην τιθέμενος και ἐστιν ὅτε ὑποκείμενος εις την απόφασιν αυτῆς. Οὕτω εν Ὀδυσσείας Λ. στ. 560 ὁ Ὀδυσσεὺς εὑρισκόμενος παρὰ ρόου ακαλαρρείταο Ὠκεανοῖο λέγει προς τον Αἴαντα.

ουδε τις ἄλλος
αἴτιος, αλλα Ζευς Δαναῶν στρατον αἰχμητάων
εκπάγλως ἠχθηρε, τεἰν δ' επι μοῖραν ἔθηκεν·

ένθα ὁ Ζευς φαίνεται κύριος τῆς Μοίρας Ουχ ἧττον ὅμως ἀλλαχοῦ ὡς εν Ἰλιάδος Υ. στ. 127 δείκνυται καταφανῶς το αδύνατον, τῶν θεῶν ἀπέναντι τῆς Μοίρας (1). Ὅθεν και αυτοι οἱ τα ουράνια δώματα οικοῦντες θεοι φαίνεται ὅτι ὑπήκουον εις την τύχην. την μοῖραν, ἡ την εἱμαρμένην. ὑπο την μοῖραν φαίνεται κύπτων ὁ Ζευς τοῦ Ὁμήρου και τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων, ὁ Ζευς ὁ ὕπατος και ἄριστος τῶν αθανάτων, ὅστις ηδύνατο δια μόνης τῆς χειρος αὐτοῦ αυτῇ κενγαίῃ αὐτῇ τε θαλάσσῃ ερύσσαι τους λοιπους Ολυμπίους θεους εξαρτηθέντας κάτωθεν δια χρυσῆς ἁλύσεως. (2). Τοιαύτην λοιπον εθεώρουν την τύχην οἵ τε Ὁμηρικοι και οἱ τῶν μετέπειτα χρόνων ἄνδρες, ὁτε μεν δηλ. επιβαλλομένην και επιταττομένην, ὁτε δε τανάπαλιν, ὅπερ εν σχέσει προς τον ανδρῶν τε θεῶν τε πατέρα συχνότερον συνέβαινε. Ἡ επι τῶν ανθρώπων ὅμως ταύτης επιβολη καίπερ θεόθεν προερχομένη οὐδαμῶς, εκώλυεν αυτους και εν ταῖς συμφοραῖς καρτερίας να εμπνέωνται και δραστηριότητος να επιλαμβάνωνται, ὅσον αὖ ουδε την παρ αυτοῖς ανεπλήρου ανδρειαν η αιτία αδρανείας κυθίστατο. Διότι «Το δόγμα τῶν Ἑλλήνων προέκυπτεν εκ τῶν φυσικῶν αυτῶν θεωριῶν περι τῆς προφανοῦς ευρυθμίας τοῦ κόσμου τούτου, περι τῆς αδυναμίας τοῦ ανθρώπου και περι τῆς επιρροῆς, την ὁποίαν αἰτια κρύφια κἀιανεξήγητα δύνανται να ἐχωσιν εις την διαγωγην αὐτοῦ και την επιτυχίαν». (3)

Τέλος ἦλθεν ὁ χριστιανισμος φέρων κέαν θρησκείαν και νέα δόγματα, ἅτινα αντικατέστησαν εις τα εθνικα θρησκεύματα την θρησκείαν πάσης χώρας και πάσης κοινωνικῆς κατασταστάσεως, καθηγίασαν τους θεσμους τῆς οικογενείας και καθιέρωσαν την ισότητα και αδελφότητα· ουχ ἧττον ὅμως ὡς ἐν παντι δόγματι οὕτω και εν τῷ χριστιανισμῷ αἱ θρησκευτικαι ἔριδες δεν ἐλειψαν, αναπτυχθεῖσαι δε μάλιστα εν τῇ Ανατολῇ ἐπεξετάθησαν και εις την Ἑσπερίαν, ὅπου απουδαιοτέρα ὑπῆρξεν ἡ Πελαγιανικὴ, ἥτις ανεφέρετο εις το ζήτημα τῆς σχέσεως τῆς θείας χάριτος προς την βούλησιν τοῦ ανθρώπου εν τῷ ἔργῳ τῆς σωτηρίας και αναγεννήσεως αυτοῦ. Ὁ λαος ὡς βλέπομεν εν τῇ αρξαμένῃ τον Μεσαίωνα να καλύπτῃ αμαθεία συνέχισε τύχην, πεπρωμένον και προορισμον και συνεκύκα ταῦτα εν τῷ αυτῷ, ὅτε μεν παραδεχόμενος την ελευθερίαν τῆς θελήσεως, ἣν ὑπερήψουν μοναχοι εκ Βρεττανίας εις Αφρικὴν ελθόντες, ὁ Πελάγιος και Καιλέστιος, ὁτε δε καταπολεμῶν αυτην ὑπειχων εις το προπατορικον ἁμάρτημα και τον απόλυτον προορισμον (praetestinatio), ὅστις ετρόκειτο μετα τινα χρόνον να εὕρῃ θερμους ὑπαδους τους Οσμανλίδας. Ὁ Μωαμεθανισμος ὅστις δεν εἶνε ἄλλο τι η αἱρετικη συναρμολόγησις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ και τοῦ Χριστιανισμοῦ κατέστησε το πεπρωμένον δόγμα τῶν πιστῶν, καθ' ὃ πᾶσα ατομικη και ανθρωπίνη πρᾶξις εκπορεύεται αμέσως απο τοῦ θεοῦ· εννοεῖται ὅτι τοιοῦτον δόγμα εμβολιζόμενον εις τα πνεύματα λαῶν βαρβάρων αγρίων και ἡμιπαθῶν, οἵοι οἱ Οθωμανοι, δύναται μεν να ὁπλίσῃ αυτους δια προσκαίρου θάρσους, παρελθόντος ὅμως τοῦ παροξυσμοῦ τούτου περιπίπτουσιν εις ἀπάθειαν, καθιστῶσαν τούτους νωθρους και ανικάνους εις τας τοῦ βίου συνήθεις περιστάσεις. Ὁ Μωαμεθανισμὸς δύναται να καταστήσῃ θρησκομανεῖς τους λαους και ὑπο το κράτος τοῦ φανατισμοῦ να ὁδηγήσῃ αυτους εις την νίκην και εις την κατάκτησιν, αλλ' ὑπο την επίδρασιν θρησκευτικῶν δογμάτων πᾶσαν πρόοδον αποκλειόντων και εκμηδενιζόντων την ατομικην ενεργότητα και ελευθερίαν ἡ νίκη κοθίσταται ἀγονος και ἡ κατάκτησις προσωρινη (4). Παρατῷ σημερινῷ Ἑλληνικῷ λαῷ ολίγους δύναταί τις να εὕρῃ, οἵτινες εν πεποιθήσει δεν πιστεύουν το πεπρωμένον. Ευτυχῶς ὅμως οἱ εις την λατρείαν τούτου αφωσιωμένοι κατα διαφόρους βαθμους πράττουσι τοῦτο και δύναταί τις να εἴπῃ ὅτι ολιγιστοί εισιν οἱ τοῖς Τούρκοις περι τοῦτο ὁμοφρονοῦντες. Δικαίως ἀρκτις τῶν παρ' ἡμῖν λογίων ἀπεφήνατο ὅτι ἡ Μοῖρα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἶνε αυτη αὐτη ἡ τῶν αρχαίων Εἱμαρμένη, ἥτις ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν μη γινομένη πράξενος αδρανείας, ενέπνεε την καρτερίαν και παρεῖχε ελπίδα διαφυγῆς τῶν επικρεμαμένων δεινῶν μη αποτρέπουσα συγχρόνως αυτους να αιτῶνται την συνδρομην τῶν θεῶν.

Ἀθήνησι 1. 1. 89.

Π. Χ. Μοδινός.

---

1). Παραβλ. Ἡρόδ. Α'. 91.

2). Ὁμήρ. Ιλιάδ. Θ. στ. 24.

3). Ἱστορ. Παπαρ. τόμ. Α'. 6. 83.

4) Ιωάννου Σκαλτσούν. Θρησκεία και Επιστήμη 6. 349.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασὶ ἀπίσσα ἀ. ποιότητος γρ.	140—155
» συνήθη ἀ. ποιότητος »	130—150
» β'. . » . .	120—130
» ξυνισμένα	80—100
ῥακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . .	55
ἄλευρα ἐντόπια ὁ σάκκος γρ.	118—120
» τῶν μηχανῶν » »	125—128

(*Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132*)